

ข้อพิพาทไม่สวมหมวกนิรภัย...หากเกิดเหตุร้ายต้องร่วมรับผิดชอบ !!

โดย นายปกครอง

ปัจจุบันสถิติการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนสูงขึ้นทุกปี โดยเฉพาะช่วงวันหยุดยาว...

สาเหตุหลักใหญ่ ๆ ก็มาจากดื่มสุราแล้วขับรถ การขับขี่ด้วยความเร็วสูง รวมทั้งการขับขี่โดยไม่สวมหมวกนิรภัยหรือหมวกกันน็อก ซึ่งประการหลังนี้แม้ว่ารัฐมีมาตรการทางกฎหมายจราจรทางบกกำหนดให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และผู้โดยสารฯ ต้องสวมหมวกนิรภัย หากฝ่าฝืนต้องถูกปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาทก็ตาม แต่ก็ยังปรากฏอุบัติเหตุที่เกิดจากการ“ไม่สวมหมวกนิรภัย”เป็นประจำ

ความสูญเสีย...มิได้เกิดแก่ชีวิตและทรัพย์สินเฉพาะครอบครัวผู้ประสบอุบัติเหตุเท่านั้นครับ !!

รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการรักษาเยียวยาการบาดเจ็บและเสียชีวิต เสียหายต่อเศรษฐกิจเสียโอกาสจากการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเสียหายต่อภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวที่ปลอดภัยในสายตาของนานาชาติ

วันนี้นายปกครองจึงขอภาคีปกครองที่เกี่ยวข้องกับกรณีไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์มาเล่าเป็นอุทาหรณ์เพื่อเป็นข้อเตือนใจให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ต้องระมัดระวังต่อไปครับ..

มูลเหตุของคดีนี้เกิดจากนาย ม. ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์โดยมีนาย ว. ซ้อนท้าย ในขณะที่กลับจากการซื้อของที่ร้านมินิมาร์ทบริเวณทางแยกแห่งหนึ่ง เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุมีเสาไฟฟ้าล้มพาดขวางถนนอยู่ นาย ม. เบรกไม่ทันจึงพุ่งชนเสาไฟฟ้าดังกล่าว นาย ม. เสียชีวิตทันที และนาย ว. ได้รับบาดเจ็บ

มารดาของนาย ม. ผู้เสียชีวิตเห็นว่า มูลเหตุคดีนี้เกิดจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคละเลยต่อหน้าที่ในการดูแลรักษาเสาไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยสำหรับผู้สัญจรไปมาบนท้องถนน อันเป็นหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ผู้ถูกฟ้องคดี) ชดเชยค่าเสียหายจากค่าใช้จ่ายการจัดงานบำเพ็ญกุศลและฌาปนกิจศพ และค่าขาดรายได้การ

ศาลปกครองสูงสุดได้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้ววินิจฉัยคดีนี้ว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริเวณที่เกิดเหตุเป็นทางโค้งและไม่มีแสงไฟส่องสว่าง ประกอบกับรายงานประจำวันของพนักงานสอบสวนว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลาประมาณ ๒๒ นาฬิกา นาย ม. ผู้เสียชีวิตขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วราว ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงโดยไม่ได้สวมหมวกนิรภัย เมื่อถึงที่เกิดเหตุซึ่งเป็นทางโค้งมีเสาไฟฟ้าหักพาดขวางถนนจึงห้ามล้อรถจักรยานยนต์ (เบรก) ไม่ทัน เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์พุ่งชนเสาไฟฟ้าอย่างแรง จึงฟังได้ว่า ผลแห่งการละเมิดที่เกิดขึ้นนั้นมีส่วนมาจากความประมาทเลินเล่อของนาย ม. ผู้ตายด้วย เนื่องจากหากผู้ตายขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วต่ำเมื่อถึงที่เกิดเหตุย่อมสามารถห้ามล้อรถจักรยานยนต์ได้ทันการที่นาย ม. ถึงแก่ความตายโดยทันทีจึงน่าเชื่อว่าผู้ตายขับขี่ด้วยความเร็ว แต่พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งการละเมิดที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ตายมีความร้ายแรงน้อยกว่า การที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบในความเสียหายสองในสามของความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับ จึงสอดคล้องกับพฤติการณ์ความร้ายแรงแล้ว พิพากษาเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีในส่วนค่าปลงศพและค่าขาดรายได้การเป็นเงิน ๖๗๔,๗๒๖.๐๐ บาท (ค่าพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๘๑/๒๕๖๑)

แม้หน่วยงานทางปกครองจะมีหน้าที่ในการดูแลรักษาเสาไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงไม่เป็นอันตรายต่อบุคคล หากละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าวจนเกิดความเสียหายเกิดขึ้นย่อมต้องรับผิดชอบชดเชยก็ตาม แต่ผู้ขับขี่ยานพาหนะเองก็มีหน้าที่ต้องเคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัดด้วย เพราะหากมีการฝ่าฝืน ผู้ฝ่าฝืนย่อมต้องมีส่วนรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน (ปริกษาคดีปกครองได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕)